

Rapport

Rapport over een klacht over de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland uit Haarlem.

Datum: 2 november 2011

Rapportnummer: 2011/327

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hij niet of onvoldoende is geïnformeerd over het verloop en de gevolgen van het interne onderzoek naar zijn klacht over het misbruik van zijn bevoegdheid door een politieambtenaar in een privéaangelegenheid.

Meer specifiek klaagt verzoeker erover dat:

De politie het interne onderzoek opschortte op basis van de aanname dat hij aangifte tegen de betrokken politieambtenaar overwoog;

Hij niet is geïnformeerd over de stand van zaken in het onderzoek;

Het na afronding van het onderzoek te lang geduurd heeft voordat hij op de hoogte gesteld werd van de uitkomst van het onderzoek;

De brief van 23 maart 2011 over de uitkomst van het onderzoek is ondertekend door een medewerker klachtafhandeling;

Geen inzicht wordt gegeven over de aard van de sancties/maatregelen tegen de betrokken politieambtenaar;

Hij via zijn zoon informatie kreeg over de inhoud van de stukken waarvan de beklaagde ambtenaar kennis had genomen;

Tijdens en na het onderzoek de beklaagde agent doorging met zijn provocaties door in uniform met een collega in een politievoertuig zijn zoon van school te halen.

Bevindingen

Feiten en Visies

Wat is er gebeurd?

Verzoekers ex-partner en moeder van zijn zoon heeft een relatie met een politieambtenaar. De verstandhouding tussen verzoeker en zijn ex-partner is niet goed. Verzoeker heeft een conflict met zijn ex-partner over de omgang met zijn zoon.

Op 28 september 2010 diende verzoeker een klacht in bij de beheerder van het regionale politiekorps Kennemerland over het misbruik van zijn bevoegdheid als politieambtenaar door de partner van zijn ex.

Volgens verzoeker zou de betrokken politieambtenaar GBA-gegevens van verzoeker hebben opgevraagd, bedreigingen tegen hem hebben geuit, en zijn collega's van het

politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hebben getipt over de vermeende aanwezigheid van een hennepplantage in de woning van verzoeker.

Reactie op klacht

Op 13 oktober 2010 reageerde de klachtencoördinator van het politiekorps Kennemerland op de klacht van verzoeker van 28 september 2010 met de mededeling dat zijn klacht aanleiding is voor een intern onderzoek naar de handelwijze van de betrokken politieambtenaar. Haar brief bevatte de volgende passage:

"...na bespreking van uw brief met de coördinator Interne Onderzoeken en de districtchef is besloten om een nader intern onderzoek naar deze kwestie in te stellen..."

Op 22 oktober 2010 stuurde verzoeker een brief aan het korps met de mededeling dat hij overweegt aangifte te doen tegen de politieambtenaar.

In de brief refereerde verzoeker aan een telefoongesprek dat hij op 15 oktober 2010 voerde met een medewerker van de Afdeling Interne Zaken waarin gesproken werd over het doen van aangifte en de gevolgen voor het interne onderzoek.

Op 26 oktober 2010 ontving verzoeker een brief van dezelfde medewerker van de Afdeling Interne Zaken. De brief bevat de volgende passage:

"...U heeft de wens geuit om aangifte te doen. Volgens afspraken met het Openbaar Ministerie en politie wordt nu eerst strafrechtelijk onderzocht en eventueel later disciplinair ingestoken. Had u geen aangifte gedaan dan was de politieman onmiddellijk aangesproken op zijn gedrag door de werkgever of was er onmiddellijk een disciplinair onderzoek gestart afhankelijk van de beslissing van de districtchef..."

De brief eindigde met de mededeling dat volgens de klachtencoördinator de behandeling van de klacht van verzoeker op grond van artikel 9:8 lid 1f AWB nog niet in behandeling wordt genomen zolang het opsporingsonderzoek naar eventuele strafbare feiten gaande is.

Verloop intern onderzoek

Op 17 december 2010 werd verzoeker uitgenodigd om in het politiebureau te Haarlem een verklaring af te leggen in het kader van het onderzoek.

In zijn brief van 19 december 2010 verstreekte verzoeker nog aanvullende informatie naar aanleiding van het gesprek van 17 december 2010.

Verzoeker ontving op 29 december 2011 een ontvangstbevestiging op deze brief met de mededeling dat de verstreekte informatie verwerkt zal worden in de rapportage over het interne onderzoek. Citaat uit de brief:

"...Zodra het interne traject is afgerond zult u nader bericht worden door mevrouw (...), Coördinator Klachtbehandeling..".

Klacht Nationale ombudsman

Op 17 februari 2011 diende verzoeker een klacht in bij de Nationale ombudsman over de wijze waarop het politiekorps Kennemerland zijn klacht afhandelde. In het telefoongesprek met een medewerker van het bureau Nationale ombudsman op 22 februari 2011 vertelde verzoeker dat hij nog geen reactie had ontvangen over de uitkomst van het interne onderzoek naar aanleiding van zijn klacht. Daarnaast vertelde verzoeker over een voorval dat hem onlangs was overkomen. De betrokken politieambtenaar verscheen in uniform met een collega in een politieauto om zijn zoon van school af te halen. Ook gaf verzoeker aan dat zijn zoon hem gedetailleerde informatie verstrekke over de correspondentie die verzoeker in het kader van het interne onderzoek had verzonden.

Uitkomst intern onderzoek

Na interventie van de Nationale ombudsman werd verzoeker op 23 maart 2011 op de hoogte gesteld van de uitkomst van het interne onderzoek. In de brief staat dat in de maand januari 2011 het interne onderzoek was afgerond en vervolgens besproken met de plaatsvervangend districtschef Kennemerland. Over de onderzochte gedragingen staat er in de brief dat de korpsleiding het raadplegen van GBA-gegevens voor privé doeleinden als ongewenst gedrag aanmerkt en hiervoor een sanctie heeft opgelegd.

Uit het onderzoek is voorts gebleken dat de tip over een mogelijke hennepplantage in de woning van verzoeker niet afkomstig was van de betrokken politieambtenaar. De door verzoeker ervaren dreigende toon werd niet als zodanig ernstig aangemerkt om maatregelen te treffen tegen de betrokken politieambtenaar. Toegezegd werd dat de betrokken ambtenaar schriftelijk zijn excuses zou aanbieden. De brief werd ondertekend door een medewerker klachtafhandeling.

Onderzoek Nationale ombudsman

Op 18 april 2011 opende de Nationale ombudsman het onderzoek naar de klacht van verzoeker over de afhandeling van zijn klacht door het regionale politiekorps Kennemerland.

Daarbij vroeg de Nationale ombudsman om beantwoording van de volgende vragen:

Welke procedureregels zijn van toepassing als blijkt dat een klacht van een burger voor intern onderzoek in aanmerking komt?

Wie is verantwoordelijk voor de gang van zaken tijdens een intern onderzoek?

Op welke wijze vindt de informatieverstrekking aan klager plaats?

Hoe geeft het korps waarborgen aan een klager dat de sancties die zijn opgelegd zodanig zijn dat het ongewenst gedrag stopt?

Lezing politiekorps Kennemerland

In het kader van het onderzoek vond op 23 juni 2011 een interview plaats met de coördinator Interne Onderzoeken Kennemerland (verder coördinator). Bij dit interview was tevens de klachtencoördinator van het korps aanwezig. De klachtencoördinator die indertijd bij de klacht betrokken was, vervult inmiddels een andere functie binnen het korps en is niet nader gehoord door de Nationale ombudsman.

De coördinator Interne Onderzoeken verklaarde dat de toenmalige klachtencoördinator hem na ontvangst van de klacht vroeg om te beoordelen of de klacht aspecten bevatte voor het instellen van een intern onderzoek. De zaak werd vervolgens voorgelegd aan de districtschef. De districtschef stelde voor om een intern onderzoek te starten. Op dat moment was al gekeken naar het bevreemdedrag van GBA-gegevens door de betrokken politieambtenaar en dat deze GAB-gegevens inderdaad had gecheckt voor privé doeleinden. Uit het disciplinair onderzoek is gebleken dat de betrokken politieambtenaar vele malen de GBA-gegevens van verzoeker heeft geraadpleegd.

De coördinator gaf aan dat een disciplinair onderzoek geheel anders verloopt dan een klachtonderzoek. Een disciplinair onderzoek weegt voor de politie veel zwaarder.

Volgens de coördinator is er veel moeite gedaan om verzoeker de procedure uit te leggen. Na de mededeling dat verzoeker overwoog om aangifte te doen tegen de betrokken ambtenaar is verzoeker meegedeeld wat de consequenties zijn van het doen van aangifte voor een disciplinair onderzoek.

De coördinator stelde uitdrukkelijk dat er geen sprake is geweest van stopzetten van het interne onderzoek na de mededeling van verzoeker dat hij overwoog om aangifte te doen tegen de betrokken politieambtenaar.

In de bijlage bij de handleiding Interne onderzoeken van het korps worden de stappen van een intern onderzoek schematisch weergegeven.

De uitkomsten van het disciplinair onderzoek waren voor de districtschef aanleiding om een voorstel te doen om een sanctie aan de betrokken ambtenaar op te leggen. De korpschef heeft hierover een beslissing genomen.

Over het door verzoeker gememoreerde voorval met de betrokken politieambtenaar bij de school van de zoon van verzoeker deelde de coördinator mee dat de politie hiervan op de hoogte is. Volgens de coördinator ging het hier om een eenmalig incident. De betrokken

politieambtenaar is hierop aangesproken door de districtschef. Verzoeker is daarover niet geïnformeerd.

Op de vragen van verzoeker over de aard van de sanctie is niet ingegaan door het korps. Welke sanctie/maatregelen aan de betrokken politieambtenaar zijn opgelegd is een interne zaak van de politieleiding.

De coördinator erkende dat er lessen getrokken zijn uit de wijze waarop de procedure is verlopen: de politie had beter en actiever kunnen communiceren met verzoeker, bijvoorbeeld over het aanspreken van de betrokken politieambtenaar op zijn gedrag bij de school van de zoon van verzoeker. Verder had de brief over de uitkomst van het disciplinair onderzoek op een hoger niveau ondertekend moeten worden.

Voorafgaand aan de opening van het onderzoek naar de klacht van verzoeker is door het korps bemiddeling aangeboden. Verzoeker is niet op het aanbod van het korps ingegaan. Na het toesturen van het verslag van bevindingen wenste de voormalige klachtencoördinator te benadrukken dat het de intentie was om verzoeker goed te informeren. De misverstanden over het interne onderzoeken zijn mede te wijten aan de onduidelijke communicatie van verzoeker over het al dan niet doen van aangifte tegen de betrokken ambtenaar.

Rechten en plichten betrokken politieambtenaar

In de Handleiding van het politiekorps Kennemerland over Interne Onderzoeken staat over de positie van de betrokken politieambtenaar het volgende beschreven:

"...Er zijn meerdere beginselen waar betrokkene een beroep op kan doen. Dat zijn de beginselen van behoorlijk bestuur. Die zijn onder meer terug te vinden in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en jurisprudentie. Drie vermeldenswaardige beginselen zijn het gelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het fairplaybeginsel. Hieruit vloeien de volgende rechten voort:

Het recht volledig geïnformeerd te worden over de feiten die ten grondslag liggen aan het onderzoek (bijvoorbeeld het rapport van de districtschef/ het afdelingshoofd).

Het recht op hoor en wederhoor. De betrokken ambtenaar wordt in de gelegenheid gesteld om zijn mening te geven (verantwoordingsgesprek)

Het recht om je gedurende het onderzoek te laten bijstaan door een raadsman, belangenbehartiger of iemand anders.

Het recht op inzage in de stukken geruime tijd voordat de betrokken ambtenaar zich gaat verantwoorden, minimaal drie dagen voor de verantwoording.

Het wraken van de onderzoeksambtenaren: indien de betrokkene met redenen omkleed twijfelt aan de objectiviteit van de onderzoeker.

Het recht om (relevante) getuigen te laten horen.

Het recht om schriftelijk aangezegd te krijgen welke onderzoeksvragen in het disciplinair onderzoek aan de orde zijn (schriftelijke aanzegging)..."

De verplichtingen van de betrokken ambtenaar zijn in de Handleiding als volgt beschreven:

"...Tijdens een oriënterend en disciplinair onderzoek wordt van de betrokkene verwacht dat hij volledig meewerkt en zich transparant opstelt. Indien hij antwoord geeft op gestelde vragen moet dit de volledige waarheid zijn. De betrokkene moet gehoor geven aan de oproep van de onderzoekers en medewerking verlenen. Doet hij dit niet dan kan het bevoegd gezag de weigering aanmerken als plichtsverzuim..."

Visie verzoeker

Verzoeker hekelt de tegenstrijdige mededelingen over het verloop van de procedure van de toenmalige klachtcoördinator en de coördinator interne onderzoeken van het korps Kennemerland. Hij verwijst daarbij naar de inhoud van de brief van 13 oktober 2010 op zijn klachtbrief van 28 september 2010. Met het dienstvoorschrift als leidraad stelt verzoeker het volgende::

"...Er is (bewust) structureel in strijd met de procedureregels gehandeld door het korps, meteen al na de indiening van mijn klachtbrief d.d. 28 september 2010 bij de korpsbeheerder. Zelfs mijn brieven nadien hebben geen bellen doen afgaan bij de betrokken ambtenaren. Het korps heeft getracht haar vuile was binnen te houden, wat tot nu toe gelukt is..."

Verzoeker verwijt het korps laksheid bij de wijze waarop de besluitvorming na het interne onderzoek tot stand is gekomen. Het bevreemdt hem dat zowel de coördinator Interne Onderzoeken als de toenmalige klachtcoördinator in reacties op de brieven die hij na 30 december 2010 stuurde niet reppen over het feit dat het interne onderzoek reeds was afgerond. Verder steekt het verzoeker dat hij pas na tussenkomst van de Nationale ombudsman op 23 maart 2011 op de hoogte is gesteld van de uitkomst van het interne onderzoek. Deze brief werd ondertekend door een medewerker klachtenafhandeling. De brief had volgens verzoeker door de korpschef ondertekend moeten worden.

Verzoeker benadrukt dat er - in strijd met de procedureregels - geen officieel (straf) besluit door de korpschef is genomen naar aanleiding van de uitkomst van het interne onderzoek. Om die reden gaat verzoeker ervan uit dat de betrokken ambtenaar geen sanctie is opgelegd en niet stopte met zijn provocerende gedrag jegens hem. Verzoeker vindt dat het op de weg van de korpsleiding ligt om de betrokken ambtenaar erop aan te spreken als hij

informatie verstrekt aan de minderjarige zoon van verzoeker over de stukken waarin hij inzage heeft gekregen.

Verzoeker is er niet van op de hoogte gesteld dat de betrokken politieambtenaren is aangesproken op het in de ogen van verzoeker provocerende gedrag bij de school van zijn zoon. Het ontbreken van terugkoppeling versterkt bij verzoeker de indruk dat de politie "vriendjespolitiek" bedrijft.

Beoordeling

Waaraan toetst de Nationale ombudsman?

Actieve en adequate informatieverstrekking

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat overheidsinstanties burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

Hoe luidt het oordeel?

Procedure

De Nationale ombudsman stelt vast dat het erop lijkt dat de procedure zoals is weergegeven in de Handleiding Intern Onderzoek van het korps niet is gevolgd. In de bevestiging van de ontvangst van verzoekers brief op 13 oktober 2010 geeft de klachtencoördinator aan dat

"...na bespreking van uw brief met de coördinator Interne Onderzoeken en de districtchef is besloten om een nader intern onderzoek naar deze kwestie in te stellen..."

Volgens de handleiding voor Interne Onderzoeken van de politie Kennemerland beslist de korpschef op verzoek van de districtschef/dienstchef dat er een disciplinair onderzoek moet komen. In de handleiding wordt verwezen naar het Besluit Algemene rechtspositie politie (Barp) en het dienstvoorschrift 9010. De reactie op de brief van verzoeker bevat onvoldoende aanwijzingen dat de besluitvorming over het starten van een intern onderzoek in overeenstemming met de procedurevoorschriften is verlopen.

In de brief van 13 oktober 2010 verwijst de klachtencoördinator naar de coördinator Interne Onderzoeken vanwege de melding van verzoeker dat hij aangifte wilde doen van een mogelijk gepleegd ambtsmisdrijf. Vervolgens wordt verzoeker op 26 oktober 2010 door de coördinator Interne Zaken meegedeeld dat binnenkort contact met hem wordt opgenomen door een medewerker van het cluster Interne Onderzoeken over de aangifte die verzoeker zou willen doen. De vraag is wat het cluster Interne Zaken met verzoeker had willen bespreken, immers in het vervolg van de brief wordt hem meegedeeld dat het Interne

onderzoek niet wordt voortgezet:

"... U heeft de wens geuit om aangifte te doen. Volgens afspraken met het Openbaar Ministerie en politie wordt nu eerst strafrechtelijk onderzocht en eventueel later disciplinair ingestoken. Had u geen aangifte gedaan dan was de politiemans onmiddellijk aangesproken op zijn gedrag door de werkgever of was er onmiddellijk een disciplinair onderzoek gestart afhankelijk van de beslissing van de districtchef..."

Aan het einde van de brief wordt verzoeker erop gewezen dat zijn klacht volgens de klachtencoördinator op basis van artikel 9:8 lid 1 f AWB nog niet in behandeling wordt genomen zolang er over de klacht een strafrechtelijk onderzoek gaande is.

De Nationale ombudsman acht het begrijpelijk dat deze tegenstrijdige mededelingen verwarring zaaiden bij verzoeker. Na de mededeling van verzoeker over zijn voornemen om aangifte te doen van een ambtsmisdrif blijkt niet dat is geverifieerd of verzoeker daadwerkelijk aangifte had gedaan. Verzoeker ontvangt daarentegen wel brieven met tegenstrijdige mededelingen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat onnodige misverstanden zijn ontstaan die voorkomen hadden kunnen worden als direct persoonlijk contact was opgenomen en vastgesteld was of verzoeker zijn wens tot het doen van aangifte had uitgevoerd.

Verzoeker bericht op 28 oktober 2010 aan de klachtencoördinator dat hij geen aangifte heeft gedaan en er volgens hem geen beletsel is om de behandeling van zijn klacht voort te zetten. Uit de aan de Nationale ombudsman verstrekte informatie blijkt niet dat verzoeker schriftelijk geïnformeerd is over het feit dat het disciplinaire onderzoek naar de gedragingen van de betrokken politieambtenaar is voortgezet. Door de politie is meegedeeld dat er veel contacten zijn geweest met verzoeker en er de nodige moeite is gedaan om hem de procedure uit te leggen. Uit de inhoud van de brief van verzoeker van 3 november 2010 gericht aan de klachtencoördinator van het korps waarin hij aanvullende informatie verstrekt over zijn op 28 september 2010 ingediende klacht, blijkt dat de informatieverstrekking over de voortzetting van het interne onderzoek niet helder genoeg is gecommuniceerd met verzoeker. De Nationale ombudsman vraagt zich af waarom tijdens het interne onderzoek de correspondentie tussen de klachtencoördinator en verzoeker is voortgezet. Er was geen sprake van klachtbehandeling. De klachtencoördinator speelt geen rol in een intern onderzoek. Het was logischer geweest om naar aanleiding van de inhoud van de brief van verzoeker van 3 november 2010 alsnog door persoonlijk contact te leggen opheldering te verschaffen over de status van zijn klacht en om het verschil tussen een klachtonderzoek en een disciplinair onderzoek nog eens duidelijk op papier te zetten.

Op 17 december 2010 wordt verzoeker uitgenodigd door een medewerker Interne Onderzoeken om op het politiebureau te Haarlem te worden gehoord in het kader van het interne onderzoek. Verzoeker stuurt naar aanleiding van dit gesprek op 19 december 2010 een brief met aanvullende informatie. Op 29 december 2010 ontvangt verzoeker een

ontvangstbevestiging met de mededeling dat de door hem verstrekte informatie zal worden verwerkt in de rapportage over het verrichte interne onderzoek. De brief eindigt met de mededeling dat verzoeker van de coördinator klachtenbehandeling nader bericht zal ontvangen zodra het interne traject is afgerond. De Nationale ombudsman ziet opnieuw niet in wat de rol is van een klachtencoördinator in een intern onderzoek. Wat opvalt is dat het ontbreekt aan transparantie in de communicatie over de verschillen in de procedures.

Dat het korps heeft nagelaten om zorgvuldig met verzoeker te communiceren vindt de Nationale ombudsman getuigen van grote nonchalance en onverschilligheid jegens de positie van een burger wiens klacht aanleiding geeft tot een disciplinair onderzoek. Juist bij preciaire kwesties als door verzoeker aangedragen behoort de politie zich uitermate transparant en zorgvuldig op te stellen waar het gaat om de procedure. Het korps heeft het tegenovergestelde laten zien. Gedurende het gehele interne onderzoek werd verzoeker als gevolg van de warrige communicatie voortdurend op het verkeerde been gezet.

Voortvarendheid

Op 18 februari 2011 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman. Op dat moment was hij niet op de hoogte gesteld van de uitkomst van het interne onderzoek.

Na tussenkomst van de Nationale ombudsman ontving verzoeker op 22 maart 2011 een brief waarin hij op de hoogte werd gesteld van de uitkomst van het onderzoek. In de brief staat dat het interne onderzoek reeds in januari 2011 was afgerond. Verzoeker heeft op zijn brieven van 3 en 5 februari 2011 op 24 februari 2011 een ontvangstbevestiging ontvangen van de klachtencoördinator met de mededeling dat het interne onderzoek in de maand januari is afgerond en dat de afwikkeling en besluitvorming nog gaande was. De politie heeft er na het afronden van het interne onderzoek twee maanden over gedaan om tot een besluit te komen. De informatie die aan de Nationale ombudsman verstrekt is, geeft geen uitsluitsel over een tijdsfad tussen de afronding van een onderzoek en de besluitvorming. De Nationale ombudsman constateert dat politie zich in ieder geval onvoldoende proactief heeft opgesteld om verzoeker te informeren over de stand van zaken. Daarnaast heeft zij nagelaten om in ontvangstbevestigingen op de brieven van verzoeker een termijn van afhandeling aan te geven.

Uitkomst intern onderzoek

Sanctie

Verzoeker maakt de politie het verwijt dat hem geen informatie verstrekt is over de aard van de aan de betrokken ambtenaar opgelegde sanctie. Het gedrag van de betrokken ambtenaar tijdens en na het interne onderzoek was voor verzoeker reden om weinig vertrouwen te hebben in de maatregelen tegen de betrokken ambtenaar. Dat de betrokken ambtenaar niet onder de indruk was van de opgelegde sanctie leidt verzoeker af uit het feit

dat hij met een collega en in uniform in een politievoertuig zijn zoon van school ophaalde.

De Nationale ombudsman beschouwt de informatie over de aard en uitvoering van een opgelegde sanctie aan een politieambtenaar als een interne kwestie tussen werkgever en werknemer en acht het juist dat over de inhoud van een sanctie geen informatie aan derden verstrekt wordt. De politie dient zich er echter wel bewust van te zijn hoe een burger, die een klacht heeft ingediend over misbruik van bevoegdheid door een politieambtenaar, het ervaart als hij geen informatie krijgt over (de inhoud van) een opgelegde sanctie. De politie had dan ook alerter en adequater moeten reageren op signalen die blijk gaven van voortzetting van het ongewenste gedrag van de betrokken politieambtenaar.

Ondertekening

De coördinator Interne Onderzoeken van de politie Kennemerland heeft tijdens het onderzoek erkend dat de brief waarin verzoeker van de uitkomst van het interne onderzoek op de hoogte gesteld werd, op een hoger niveau ondertekend had moeten worden. De Nationale ombudsman stelt vast dat het schema met de weergave van de procedure van een intern onderzoek niet voorziet in een stappenplan over de communicatie aan de burger wiens klacht tot een intern onderzoek heeft geleid.

Door het ontbreken van duidelijke aanwijzingen over wie verantwoordelijk is voor de communicatie met derden over een intern onderzoek, acht de Nationale ombudsman de kans aanwezig dat in soortgelijke kwesties opnieuw verwarring zal ontstaan. De onjuiste ondertekening is voor de Nationale ombudsman kenmerkend voor de achteloze wijze waarop het korps is omgegaan met de belangen van verzoeker.

Informatieverstrekking aan derden door betrokken politieambtenaar

Tijdens het interne onderzoek werd verzoeker door zijn minderjarige zoon geconfronteerd met de citaten uit de stukken die verzoeker had aangeleverd. Door de betrokken politieambtenaar was deze informatie aan zijn zoon verstrekt.

In de Handleiding over Interne onderzoeken is een aantal beginselen van behoorlijk bestuur geformuleerd waar een betrokken ambtenaar zich op kan beroepen. Zo heeft de betrokken ambtenaar het recht op informatie over de feiten en inzage in de stukken. De Nationale ombudsman volgt de politie in haar opvatting dat de betrokken ambtenaar vrij is om de inhoud van de stukken waarvan hij inzage kreeg ter bespreken met derden, zoals een raadsman of partner te bespreken.

Hier is echter sprake van de volgende situatie:

De achtergrond van de klacht heeft betrekking op een slepend hoogoplopend conflict tussen de ouders van een minderjarig kind over de omgangsregeling. De beklagde

politieambtenaar is de nieuwe partner van moeder. De klachten over het misbruik van bevoegdheid houden direct verband met de strijd tussen de ouders van het kind. Rekening houdend met deze achtergrond acht de Nationale ombudsman het in dit geval gepast, dat de betrokken politieambtenaar door zijn werkgever aangesproken zou zijn na het signaal van verzoeker over de mededelingen aan zijn zoon door de betrokken ambtenaar.

De Nationale ombudsman betreurt het dat de werkgever van de betrokken politieambtenaar niet heeft gereageerd op deze signalen. Daardoor heeft het korps onnodig bijgedragen tot verdere escalatie van het achterliggende conflict.

Nazorg

Tijdens het onderzoek bleek dat het incident waarover verzoeker melding had gemaakt nabij de school van zijn zoon, bekend was bij de politie. Volgens de coördinator Interne Onderzoeken is de betrokken politieambtenaar aangesproken op zijn gedrag. In het gesprek met de medewerkers van de Nationale ombudsman gaf de coördinator Interne Onderzoeken aan dat de politie actiever had moeten communiceren met verzoeker over de afhandeling van het voorval op school.

De Nationale ombudsman onderschrijft deze constatering. Tegen de achtergrond van de klacht is het van belang dat de politie niet uit het oog verliest dat de nodige aandacht voor een zorgvuldige nazorg een belangrijke bijdrage vormt tot het begin van herstel van vertrouwen in de politie.

Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot het oordeel dat het regionale politiekorps Kennemerland in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klachten over de gedragingen van het regionale politiekorps Kennemerland zijn gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van de reactie van de politie Kennemerland dat er lering is getrokken uit de klachten van verzoeker en erkend wordt dat er in de communicatie en de procedure dingen niet goed zijn gelopen.

Om de getrokken lessen voor de toekomst te waarborgen doet de Nationale ombudsman de aanbeveling aan het korps om vast te leggen hoe en wat er met burgers wordt gecommuniceerd als zij (zijdelings) betrokken zijn bij een intern onderzoek en burgers daarover schriftelijk te informeren bij de start van een intern onderzoek. Verder beveelt de Nationale ombudsman aan om er zorg voor te dragen dat burgers van wie hun klacht tot een intern onderzoek leidt, een beroep kunnen doen op één contactpersoon waar zij tijdens en na afloop van een intern onderzoek terecht kunnen met vragen en opmerkingen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer